உ

கடவுள் துணை.

# பாம்பாட்டிசித்தர் பாடல்





B. இரத்தின நாயகர் & சன்ஸ்,
திருமகள்விலாச அச்சியந்திரசாலை,
சென்னை.

இதன் விலை] 1927. [அணா 2.

உ

கடவுள் துணை.

# பாம்பாட்டிசித்தர் பாடல்

## கடவுள்வணக்கம்.

தெளிந்துதெளிந்துதெளிந் தாடுபாம்பே-சிவன்
சீர்பாதங்கண்டுதெளிந் தாடுபாம்பே
ஆடுபாம்பேதெளிந் தாடுபாம்பே-சிவன்
அடியிணைகண்டோமென் றாடுபாம்பே. ௧

நீடுபதநமக்கென்றுஞ் சொந்தமென்றே
நித்தியமென்றேபெரு முத்தியென்றே
பாடுபடும்பே தமாதி பதநினைந்தே
பன்னிப்பன்னிப்பரவிநின் றாடுபாம்பே. ௨

பொன்னிலொளிபோலவெங்கும் பூரணமதாய்ப்
பூவின்மணம்போலத்தங்கும் பொற்புடையதாய்
மன்னும்பலவுயிர்களின் மன்னிப்பொருந்தும்
வள்ளலடிவணங்கிநின் றாடுபாம்பே. ௩

எள்ளிலெண்ணெய்போலவுயி ரெங்குநிறைந்த
ஈசன்பதவாசமல ரெண்ணியெண்ணியே
உள்ளபடியன்புபத்தி யோங்கிநிற்கவே
ஒடுங்கியடங்கித்தெளிந் தாடுபாம்பே. ௪

அண்டபிண்டந்தந்தவெங்க ளாதிதேவனை
அகலாமலேநினைத் தன்புடன்பணிந்
தெண்டிசையும்புகழ்ந்திட வேத்தியேத்தியே
ஏகமனமாகநாடி யாடுபாம்பே. ௫

சோதிமயமானபரி சுத்தவஸ்துவைத்
தொழுதழுதலற்றித் தொந்தோமெனவே
நீதிதவறுவழியி னின்றுநிலையாய்
நினைந்துநினைந்துருகி யாடும்பாம்பே. ௬

அருவாயுமுருவாயு மந்தியாயும்
அந்தமாயுமொளியாயு மாகமமாயும்
திருவாயுங்குருவாயுஞ் சீவனாயும்
செறிந்தவஸ்துவைப்போற்றி யாடுபாம்பே. ௭

சுட்டிக்காட்டவொண்ணாதபாழ்சூனியந்தனைச்
சூட்சமதியாலறிந்து தோஷமறவே
எட்டிபிடித்தோமென் றனந்தபாம்பை
யெடுத்துவிரித்துநின் றாடுபாம்பே. ௮

எவ்வுயிருமெவ்வுலகு மீன்றுப்புறம்பாய்
இருந்துவிளையாட் டெய்தியும்பின்னர்
அலவியிருமவ்வுலகு மாகியுநின்ற
ஆனந்தவெள்ளங்கண் டாடுபாம்பே. ௯

## குருவணக்கம்.

சாற்றுமுடல்பொருளாவி தத்தமாகவே
தானம்வாங்கிநின்றவெங்கள் சற்குருவினைப்
பொற்றிமனம்வாக்குக்காயமூன்றும்பொருந்தப்
புகழ்ந்துபுகழ்ந்துநின் றாடாய்பாம்பே. ௧௦

பொய்மதங்கள்போதனைசெய் பொய்க்குருக்களைப்
புத்திசொல்லிநன்னெறியிற் போகவிடுக்கும்
மெய்மதந்தானின்னதென்று மேவவிடம்பும்
மெய்க்குருவின்பதம்போற்றி யாடாய்பாம்பே. ௧௧

வேதம்பொருளின்னதென்று வேதங்கடந்த
மெய்ப்பொருளைக்கண்டுமன மேவிவிரும்பிப்

போதப்பொருளின்னதென்றும் போதனைசெய்யும்
பூரணசற்குருதாள்கண் டாடாய்பாம்பே. க௨

உள்ளங்கையிற்கனிபோல உள்ளபொருளை
உண்மையுடன்காட்டவல்ல உண்மைக்குருவைக்
கள்ளமனந்தன்னைத்தள்ளி கண்டுகொண்டன்பாய்க்
களித்துக்களித்துநின் றாடாய்பாம்பே. க௩

அங்கையிற்கண்ணாடிபோல வாதிவஸ்துவை
அறிவிக்குமெங்களுயி ரானகுருவைச்
சங்கையறச்சந்ததமுந் தாழ்ந்துபணிந்தே
தமனியப்படமெடுத் தாடாய்பாம்பே. க௪

காயநிலையழிகையைக் கண்டுகொண்டுபின்
கற்புநிலையுள்ளிற்கொண் டெக்காலமும்வாழும்
தூயநிலைகண்டபரி சுத்தக்குருவின்
துணையடிதொழுதுநின் றாடாய்பாம்பே. க௫

கூடுவிட்டுக்கூடுபாயுங் கொள்கையுடைய
குருவின்வல்லபமெவர் கூறவல்லவர்
வீடுபெறும்வகையை மேன்மேலுங்காட்டு
மெய்க்குருவைப்பணிந்துநின் றாடாய்பாம்பே. க௬

அட்டதிக்குமண்டவெளி யானவிடமும்
அடக்கியகுளிகையோ டாடிவிரைவாய்
வட்டமிட்டுவலம்வரும் வல்லகுருவின்
மலரடிதஞ்சமென் றாடாய்பாம்பே. க௭

கற்பகாலக்கடந்தாதி கர்த்தாவோடுங்
கடமழியாதுவாழுங் காரணக்குரு
பொற்பதமேதஞ்சமென்று போற்றுதல்செய்து
பூரணசிந்தையோ டாடாய்பாம்பே. க௮

வச்சிரத்திற்கோர்பழுது வாய்க்குமாயினும்
வல்லுடம்புக்கோர்குறை வாய்த்திடாது
மெச்சகடமுள்ளவெங்கள் வேதகுருவின்
மெல்லடிதுதித்துநின் றாடாய்பாம்பே. க௯

## பாம்பினது சிறப்பு.

நாதர்முடிமேலிருக்கு நாகப்பாம்பே
நச்சுப்பையைவைத்திருக்கு நல்லப்பாம்பே
பாதலத்திற்குடிபுகும் பைகொள்பாம்பே
பாடிப்பாடிநின்றுவிளை யாடுபாம்பே. உ௧

வளைபுகும்போதேதலை வாங்கும்பாம்பே
மண்டலமிட்டுடல்வளை வண்ணப்பாம்பே
தளைக்கஞ்சிநின்றிடும் சத்தியப்பாம்பே
தலையெடுத்தேவிளை யாடுபாம்பே. உ௨

குற்றமற்றசிவனுக்கு குண்டலமானாய்
கூறுந்திருமாலினுக்குக் குடையானாய்
கற்றைக்குழல்பார்வதிக்குக் கங்கணமானாய்
கரவாமலுளங்களித் தாடுபாம்பே. உ௩

மண்டலத்தைத்தாங்குமிக வல்லமைகொண்டா
மாயனுக்குப்படுக்கைக்கு வண்ணப்பாயானாய்
கண்டபடைநடுங்கிடக் காட்சியும்பெற்றாய்
கண்ணேசெவியாகக்கொண்டா யாடுபாம்பே. உ௪

சந்திரனைச்சூரியனைத் தாவித்தீண்டினாய்
சங்கரனுக்காபரண தானுமாகினாய்
மந்திரத்திற்கடங்கினாய் மண்டலமிட்டாய்
வளைந்துவளைந்துநின் றாடுபாம்பே. உ௫

## சித்தர் வல்லபங்கூறல்.

எட்டுநாகந்தன்னைக்கையா லெடுத்தாட்டுவோம்
இந்திரனுலகத்தை யிங்கேகாட்டுவோம்
கட்டுக்கடங்காதபாம்பைக் கட்டிவிடுவோம்
கடுவிஷந்தனைக்கக்கி யாடுபாம்பே. உ௬

ஆதிசேடனாகினுமெம் மங்கையினாலே
ஆட்டிவிடுவோமெங்க ளாக்கினைக்குள்ளே
நீதியோடடங்கியே நின்றிடச்செய்வோம்
நின்றநிலைதவறாம லாடுபாம்பே. ௨௬

தூணைச்சிறுதுரும்பாக தோன்றிடச்செய்வோம்
துரும்பைப்பெருந்தூணாக தோற்றச்செய்குவோம்
ஆணைப்பெண்ணும்பெண்ணையாணுமாகசெய்குவோ
ம், ஆரவாரத்தெதிராய்நின் றாடுபாம்பே. ௨௭

எட்டுமலைகளைப்பந்தா யெடுத்தெறிகுவோம்
ஏழுகடலையுங்குடித் தேப்பமிடுவோம்
மட்டுபடாமணலையு மதித்திடுவோம்
மகாராஜன்முன்புநின் றாடுபாம்பே. ௨௮

மண்டலமுற்றுங்கையான் மறைத்திடுவோம்
வானத்தையும்வில்லாக வளைத்திடுவோம்
தொண்டருக்குசூனியஞ் சொல்லிகாட்டுவோம்
தோன்றலுக்குமுன்புநின் றாடாய்பாம்பே. ௨௯

முண்டெரியுமக்கினிகுள் மூழ்கிவருவோ
முந்நீருள்ளிருப்பினு மூச்சடக்குவோம்
தாண்டிவரும்வன்புலியைத் தாக்கிவிடுவோம்
தார்வேந்தன்முன்புநின் றாடுபாம்பே. ௩0

செப்பரியமூன்றுலகுஞ் செம்பொன்னாக்குவோம்
செங்கதிரைத்தண்கதிராச் செய்துவிடுவோம்
இப்பெரியவுலகத்தை இல்லாமற்செய்வோம்
எங்கள்வல்லபங்கண் டாடுபாம்பே. ௩௧

வேதன்செய்ததிருஷ்டிகள்போல வேறுசெய்வோம்
வேதனையுமெங்கள்கீழே மேவச்செய்வோம்
நாதனுடன்சமமாக நாங்களும்வாழ்வோம்
நாங்கள்செய்கையிதுவென் றாடாய்பாம்பே. ௩௨

அறுபத்துநாலுகலை யாவுமறிந்தோம்
அதற்குமேலொருகலை யானதறிந்தோம்
மறுபற்றுசற்றுமில்லா மனமுடையோம்
மன்னனேயாசாமினென் றாடுபாம்பே. ௫௩

சீறுபுலியானையாளி சிங்கமுதலாய்ச்
சிற்றடிக்குற்றேவல் செய்யச்சொல்லுவோம்
வீறுபெருங்கடவுளை யெங்களுடனே
விளையாடச்செய்வோமென் றாடாய்பாம்பே. ௫௪

## சித்தர் சம்வாதம்.

வாசுகியையொருபக்க மன்னநிறுத்து
மகத்தானபதுமனை மறுபக்கம்வைத்
தேசுலவுதக்கனைத் தன்றிக்கிற்சேரு
செய்யபதுமனைக்கொள் சித்தனாரே. ௫௫

அனந்தனையொரு பக்கமாகநிறுத்தி
அதன்பக்கங்குளிகனை யண்டச்சேரு
கனங்கொண்டகார்க்கோடகன் காணக்காட்டுங்
கடுஞ்சங்காபலனைத்தா சித்தனாரே. ௫௬

அட்டதிக்குஞ் சக்கரங்களாககீறி
அக்கோணநிலைகளி லக்கரஞ்சேரு
திட்டமுடன்மந்திரத்தைச் செபித்துநில்லு
சித்தந்தடுமாறாதே சித்தனாரே. ௫௭

அட்டதிக்குஞ்சக்கரங்க ளமைத்துவிட்டோம்
அவ்வற்றிற்சக்கரங்க ளமைத்துவிட்டோம்
எட்டுநாகமிருக்கின்ற விடத்தில்விட்டோம்
இனியென்னசெய்வதுசொல் சித்தனாரே ௫௮

நடுவாகவாதிசேடன் றன்னைநாட்டு
நான்குதிக்குமந்திரித்த நீறுதூவு
கடுவிஷங்கக்கவே கட்செவிகளைக்
கையிலெடுத்தாடுங்கள் சித்தனாரே. ௫௯

## பொருளாசை விளக்கம்.

நாடுநகர்வீடுமாடு நற்பொருளெல்லாம்
நடுவன்வரும்பொழுது நாடிவருமோ
கூடுபோனபின்பவற்றாற் கொள்பயனென்னே
கூத்தன்பதங்குறித்துநின் றாடாய்பாம்பே. ௪0

யானைசேனைதேர்ப்பரி யாவுமணியாய்
யமன்வரும்போதுதுணை யாமோவறியாய்
ஞானஞ்சற்றுமில்லாத நாய்கட்குப்புத்தி
நாடிவரும்படிநின் றாடுபாம்பே. ௪௧

மாணிக்கமாமணிமுடி வாகுவலயம்
மார்பிற்றொங்கும்பதக்கங்கண் மற்றும்பணிகள்
ஆணிப்பொன்முத்தாரமம்பொ னந்தக்கடகம்
அழிவானப்பொருளென் றாடாய்பாம்பே. ௪௨

மாடகூடமாளிகைகள் வண்ணமண்டபம்
மதில்சூழ்ந்தவரண்மனை மற்றுமுள்ளவை
கூடவாராதென்றவந்தக் கொள்கையறிந்தோர்
குலவாமல்வெறுப்பாரென் றாடாய்பாம்பே. ௪௩

மலைபோன்றசெம்பொற்குவை வைத்திருப்பவர்
மறலிவருகையில் வாரிச்செல்வரோ
அலையாமலகத்தினை யத்தன்பால்வைத்தோர்
அழியாரென்றேதுணிந் தாடாய்பாம்பே. ௪௪

பஞ்சணையும்பூவணையும் பாயலும்வெறும்
பாழ்சுடுகாடதனிலே பயன்பெறுமோ
மஞ்சள்மணம்போய்சுடு நாறுமணங்கள்
வருமென்றுதெளிந்துநின் றாடாய்பாம்பே. ௪௫

முக்கனியுஞ்சக்கரையு மோதகங்களும்
முதிர்சுவைப்பண்டங்களு முந்தியுண்டவா
மிக்கவுயிர்போனபின்பு கண்ணைவிழுங்க
மெய்யாகக்கண்டோமென் றாடாய்பாம்பே. ௪௬

வண்ணப்பட்டும்வாசனையும் வாய்த்தகோலமும்
வண்கவிகையாலவட்ட மற்றுஞ்சின்னமும்
திண்ணமுடன்யமபுரஞ் செல்லுங்காலத்தில்
சேரவரமாட்டாதென் றாடாய்பாம்பே. ௪௭

மக்கள்பெண்டீர்சுற்றமரு மக்கண்மற்றவர்
மாளும்போதுகூடவவர் மாள்வதில்லையே
தக்கவுலகனைத்தையுந் தந்தகர்த்தனைத்
தாவித்தாவித்துதித்துநின் றாடாய்பாம்பே. ௪௮

கானலைமானீரெனவே கண்டுசொல்லல்போல்
காசினிவாழ்வினைமூடர் கண்டுகளிப்பார்
மேனிலைகண்டார்கள்வீணாய் வீம்புபேசிடார்
மெய்யன்பதநாடுவாரென் றாடாய்பாம்பே. ௪௯

பெண்ணாசை விலக்கம்.

வெயில்கண்டமஞ்சள்போன்ற மாதரழகை
விரும்பியேமேல்விழுந்து மேவுமாந்தர்
ஓயில்கண்டயிலவுகாத் தோடுங்கிளிபோல்
உடல்போனாலோடுவாரென் றாடாய்பாம்பே. ௫௦

செண்டுமுலைவண்டுவிழி கொண்டதோகையைச்
சித்தப்பால்விழுங்கியே சீயென்றொருத்தம்
குண்டுகட்டெறுமையேருஞ் கூற்றுப்பருந்தைக்
கொன்றுதின்றுவிட்டோமென் றாடாய்பாம்பே. ௫௧

வட்டமுலையென்றுமிக வற்றுந்தோலை
மகமேருவென்றுவமை வைத்துக்கூறுவர்
கெட்டநாற்றமுள்ளயோனிக் கேணியில்வீழ்ந்தார்
கெடுவரென்றேதுணிந் தாடாய்பாம்பே. ௫௨

மலஞ்சொரிகண்ணைவடி வாளுக்கொப்பாக
வருணித்துச்சொல்வார்மதி வண்மையில்லாதார்

குலநலம்பேசுகின்ற கூகைமாந்தர்கள்
கும்பிக்கேயிரையென் றாடாய்பாம்பே. ருந

சிக்குநாறுங்கூந்தலைச் செழுமேகமாய்ச்
செப்புவார்கள்கொங்கைதனைச் செப்புக்கொப்பதாய்
நெக்குநெக்குருகிப்பெண்ணை நெஞ்சிநினைப்பார்
நிமலனைநினையாரென் றாடாய்பாம்பே. ருச

நாறிவருமெச்சிறனை நல்லமுதென்றும்
நண்ணுஞ்சனிநாசிதனை நற்குமிழென்றும்
கூறுவார்கள்புத்தியில்லாக் கூகைமாந்தர்
கோனிலையையறியாரென் றாடாய்பாம்பே. ருரு

மயிலென்றுங்குயிலென்று மாணிக்கமென்றும்
மானேயென்றுந்தேனேயென்றும் வானமுதென்றும்
ஓயிலானவனமதிற் கொத்தவளென்றும்
ஓதாமற்கடிந்துவிட் டாடுபாம்பே. ருசு

மின்னற்கொடியென்றுஞ்சோதி விளக்கென்றும்
மெல்லியென்றும்வல்லியென்று மேனகையென்றும்
கன்னற்கட்டியென்றுஞ்சீனி கற்கண்டென்றும்
கழறுமற்கடிந்தோமென் றாட்ாய்பாம்பே. ருஎ

பூவையென்றும்பாவையென்றும்பொன்னேயென்றும்
பூந்திருவேயென்றுமென்றன் பொக்கிஷமென்றும்
கோவையென்றுங்கோதையென்றுங் கோகிலமென்
றும், கூறுமற்றுறந்தோமென் றாடாய்பாம்பே. ருஅ

மலக்குடமீதிலே மஞ்சள்பூச்சென்றும்
மல்கும்புழுக்கூட்டின்மேல் வண்ணத்தோலென்றும்
சலக்குழிக்குள்ளேநாற்றஞ் சார்ந்தசேறென்றும்
தானறிந்துதள்ளினோமென் றாடாய்பாம்பே. ருகூ

## சரீரத்தின் குணம்.

ஊத்தைக்குழியிலே மண்ணையெடுத்தே
உதிரப்புனலிலே யுண்டைசேர்த்தே
வாய்த்தகுயவனார் பண்ணும்பாண்டம்
வரகோட்டுக்குமாகாதென் றாடாய்பாம்பே. ௬௦

இருவர்மண்சேர்த்திட வொருவர்பண்ண
ஈரைந்துமாதமாய் வைத்தசூளை
அருமையாயிருப்பினு மந்தச்சூளை
அரைக்காசுக்காகாதென் றாடாய்பாம்பே. ௬௧

பரியாசம்போலவே கடித்தபாம்பு
பலபேரறியவே மெத்தவீங்கிப்
பரியாரமொருமாது பார்த்தபோது
பையோடேகழன்றதென் றாடாய்பாம்பே. ௬௨

சீயுமலமுஞ்செந் நீருநிணமுஞ்
சேர்ந்திடுநாற்றக் குடமுடைந்தால்
நாயுநரியும் பேயுங்கழுகும்
நமதென்றேதின்னுமென் றாடாய்பாம்பே. ௬௩

நீரிலெழுநீர்க்குமிழி நிலைகடல்போல்
நில்லாதுடல்நீங்கிவிடும் நிச்சயமென்றே
பாரிற்பலவுயிர்களைப் படைத்தவன்றனைப்
பற்றவேபற்றித்தொடர்ந் தாடாய்பாம்பே. ௬௪

நாறுமீனைப்பலதர நல்லதண்ணீரால்
நாளுங்கழுவினுமத னாற்றம்போமோ
கூறுமுடல்பலநதி யாடிக்கொண்டதால்
கொண்டமலநீங்காதென் றாடாய்பாம்பே. ௬௫

காய்த்தமரமதுமிகக் கல்லடிபடும்
கன்மவினைகொண்டகாயம் கண்டனைபெறும்
வாய்த்ததவமுடையவர் வாழ்பவரென்றே
வஸ்துத்திருவடிதொழு தாடாய்பாம்பே. ௬௬

பேசரியநவவாயிற் பீரற்றுருத்தி
பெருங்காற்றுள்புகுந்ததாற் பேச்சுண்டாச்சே
ஈசனிலையறியாருக் கிந்தத்துருத்தி
எரிமண்ணிற்கிரையென் றாடாய்பாம்பே. ௬௭

மரப்பாவைபோலவொரு மண்ணுருச்செய்து
வளமானசீவனென்னுஞ் சூத்திரமாட்டித்
திரைக்குள்ளிருந்தசைப்பேன் றீர்ந்தபொழுதே
தேகம்விழுமென்றுதெளிந் தாடுபாம்பே. ௬௮

தசநாடிதசவாயு சத்ததாது
சார்ந்தமரக்கப்பலது தத்திவிழுமே
இசைவானகப்பலினை யேகவெள்ளத்தில்
என்னாளுமோட்டத்துணிந் தாடாய்பாம்பே. ௬௯

## அகப்பற்று நீக்கல்.

தாமரையினிலையிலே தண்ணீர்தங்காத்
தன்மைபோலச்சகத்தாசை தள்ளிவிட்டெங்கும்
தூமணியாவிளங்கிய சோதிபதத்தைத்
தொழுதுதொழுதுதொழு தாடாய்பாம்பே. ௭0

கள்ளங்கொலைகாமமாதி கண்டித்தவெல்லாம்
கட்டறுத்துவிட்டுஞான கண்ணைத்திறந்து
தெள்ளிதானவெட்டவெளி சிற்சொரூபத்தைத்
தேர்ந்துபார்த்துச்சிந்தைதெளிந் தாடாய்பாம்பே.

சொல்லும்புளியம்பழத்தி னோடுபோலவே
சுற்றத்திருந்தாலுமவர் தொந்தங்களற்று
நில்லுமனதேபர நின்மலத்திலே
நின்றுணைதான்வெறும்பாழென் றாடாய்பாம்பே. ()

சேற்றிற்றிரிபிள்ளைப்பூச்சி சேற்றைநீக்கல்போல்
தேசத்தோடொத்துவாழ்பவரச்செய்கைகண்டபின்

சாற்றுபரவெளிதனைச் சாரும்வழியே
தானடக்கவேணுமென் றூடாய்பாம்பே. ௭௩

எண்ணைக்குந் தண்ணீர்க்குந்தொந்தமில்லாவாறு
எப்போதுமிப்புவியி லெய்தவேண்டும் [போல்
கண்ணுக்குகண்ணனவொளி கண்டுகொள்ளவே
கட்டறுத்துவாழ்ந்திடநின் றூடாய்பாம்பே. ௭௪

கக்கிவிட்டசோறுகறி கந்தமூலங்கள்
கண்களுக்கசுத்தமான காட்சிபோலவே
சிக்கிக்கொண்டசகத்தினைச் சீயென்றெருத்துச்
சீர்பாதங்காணத்தெளிந் தாடாய்பாம்பே. ௭௫

கோபமென்னுமதயானை கொண்டமதத்தை, கூர்
கொள்புத்தியங்குசத்தாற்கொன்றுவிட்டோங்காண்
தீபமென்னுஞ்சிற்சொரூப செய்யபொருளைச்
சேர்ந்துறவுகொண்டோமென் றூடாய்பாம்பே. ௭௬

நித்தியமென்றுமலையி னின்றுகொண்டோம்யாம்
நினைத்தபடிமுடித்து நின்மலமானோம்
சத்தியமாயெங்கள்கடந் தானழியாதே
சந்ததமும்வாழ்வோமென் றூடாய்பாம்பே. ௭௭

மனமென்னுங்குதிரையை வாகனமாக்கி
மதியென்னுங்கடிவாளம் வாயிற்பூட்டிச்
சினமென்னுஞ்சீனிமேற் சீராயேறித்
தெளிவிடஞ்சாரிவிட் டாடாய்பாம்பே. ௭௮

ஆசையென்னுஞ்செருப்பின்மே லடியைவைத்தே
ஆங்காரமுட்காட்டை யறிமிதித்தே
காசையெனுந்துற்குணத்திற் கனல்கொளுத்திக்
காலாகாலங்கடந்தோமென் றூடாய்பாம்பே. ௭௯

காலனெனுங்கொடிதான கடும்பகையைக்
கற்பமெனும்வாளினாற் கடிந்துவிட்டோம்
தாலப்பிறப்பினைத் தான்கடந்தோம்
தற்பரங்கண்டோமென் றாடாய்பாம்பே. அ0

தேனில்வீழ்ந்தயீயைப்போலச் சிந்தைகுலைந்து
திகையாமற்சிற்சொரூப தெரிசனைகண்டு
வானிற்பறந்திடச்சூத வான்மணிதீர்ந்து
தாயிற்போட்டேகநின் றாடாய்பாம்பே. அக

தூக்கியபாதங்கண்டேன் சோதிகண்டேன்
சுத்தவெளிக்குள்ளேயொரு கூத்தன்கண்டேன்
தாக்கியசிரசின்மேல் வைத்தபாதம்
சற்குருவின்பாதமென் றாடாய்பாம்பே. அஉ

ஆலப்பொந்திலே வாழ்ந்தபாம்பே
அரசடிபொந்திலே புகுந்துகொண்டாய்
வாலடிதன்னிலே பார்த்துபார்த்து
வாங்கியேதூங்கிநின் றாடாய்பாம்பே, அஙு

நாலுதெருவிலே நாலுகம்பம்
நடுத்தெருவிலே பொன்கம்பம்
போலும்விளங்குபொன் கம்பத்தினுக்கே
பூமாலைசூட்டிநின் றாடாய்பாம்பே. அச

ஆழிபெயர்ந்தாலுமேரு மட்டேயலையும்
அடியோடுபெயர்ந்தாலு மன்றிக்கால்
ஊழிபெயர்ந்தாலுமதி யுண்மைப்படிக்கே
உறுதிபெயராதுநின் றாடாய்பாம்பே. அரு

வாயுவினையிரையாக வாங்கியுண்டே
வருடிக்குநீரினை வாயுண்மடுத்தே
தேயுபிரைகுளிர்காய்ந்து வெட்டவெளியில்
திகைப்பறச்சேர்ந்துநின் றாடாய்பாம்பே. அசு

மாசில்கதிவளையிலே மண்டலமிட்டே
மதியானபெரும்பட மடல்விரித்தே
ஆசில்பராபரமான வாதிபாதத்தை
அடுத்தடுத்தேதுதித் தாடாய்பாம்பே. அஎ

காடுமலைநதிநதி காசிமுதலாய்க்
கால்கடுக்கவோடிற்பலன் காணலாகுமோ
வீடுபெறும்வழிநிலை மேவிக்கொள்ளவே
வேதாந்தத்துரையினின் றாடாய்பாம்பே. அஅ

எள்ளளவுமன்பகத்தி லில்லாதார்முத்தி
எய்துவதுதொல்லுலகி லில்லையெனவே
கள்ளப்புலன் கட்டறுத்துக் காலகாலனைக்
கண்டுதொழுதேகளித் தாடாய்பாம்பே. அகூ

சூரியனைக்கண்டபனி தூரவோடல்போல்
சொந்தபந்தஞ்சிந்தபரி சுத்ததலத்தில்
ஆரியனைக்கண்டுதரி சித்தேயன்புடன்
அகலாமற்பற்றிதொடர்ந் தாடாய்பாம்பே. கூ

காந்தம்வலியிரும்புபோல் மாசின்மனதைக்
காட்சியானவஸ்துவுடன் கலக்கச்சேர்த்துச்
சாந்தமுடன்றேண்டியின் றாம்பும்போலச்
சலியாமற்றொடர்ந்துநின் றாடாய்பாம்பே. கூ

உளியிட்டகற்சிலையி லுண்டோவுணர்ச்சி
உலகத்தின்மூடர்களுக் குண்டோவுணர்ச்சி
புளியிட்டசெம்பிற்குற்றம் போமேவஞ்ஞானம்
போகாதுமூடர்க்கென் றாடாய்பாம்பே. கூ

கிளானபோரிலூசி தேடல்போன்முத்தி
கிக்காதுதேசாசார தேசிகர்தம்மால்
அருளானமூலகுரு வையர்செயலால்
ஆனந்தங்கண்டோமென் றாடாய்பாம்பே. கூ

ஏட்டுச்சுரக்காய்கறிக் கெய்திடாதுபோல்
எண்டிசை திரிந்துங்கதி யெய்தலில்லையே
நாட்டுக்கொருகோயிற்கட்டி நாளும்புசித்தே
நாதன்பாதங்காணார்களென் றாடாய்பாம்பே. ௯௪

தன்னையறிந்தொழுகுவோர் தன்னைமறைப்பார்
தன்னையறியாதவரே தன்னைக்காட்டுவார்
பின்னையொருகடவுளைப் பேணநினையார்
பேரொளியைப்பேணுவாரென் றாடாய்பாம்பே. ௯௫

பாலிற்சுவைபோலுமெங்கும் பாய்ந்தவொளியை
பற்றுப்பொன்பற்றவைத்த பான்மைபோலே
காலிற்சுழிமுனைநின்று கண்டுகொண்டு
களித்துகளித்துநின் றாடாய்பாம்பே. ௯௬

தேக்கெடுத்தேயோடும்வானத் தேனையுண்டபின்
தேகபந்தகொண்டனமித் தேசவாழ்விலோ
ஒக்காளமென்றெண்ணி யோகையுடனீ
உள்ளந்தெளிந்துநின் றாடாய்பாம்பே. ௯௭

சதுர்வேதமாறுவகை சாஸ்திரம்பல
தந்திரம்புராணங்களை சாற்றுமாகமம்
விதம்விதமானதான வேறுநூல்களும்
வீணானநூல்களென் றாடாய்பாம்பே. ௯௮

சமயபேதம்பலவான சாதிபேதங்கள்
சமத்தோர்க்கேயல்லாது சற்சாதுக்களுக்கோ
சிவமயத்திலேறினபேர் சித்தமாறுமோ
சித்தர்சித்தாந்தந்தேர்ந் தாடுபாம்பே. ௯௯

பூசைசெய்ததால்சுத்த போதம்வருமோ
பூமிவலஞ்செய்ததனாற் புண்ணியமுண்டோ
ஆசையற்றகாலத்திலே ஆதிவஸ்துவை
அடையலாமென்றுதுணிந் தாடாய்பாம்பே. ௧௦௦

மூலவேரறிந்துகொண்டால் மூன்றுலகமும்
முன்பாகவேகண்டுனித்திய முத்திசேரலாம்
சாலவேரறிந்ததாலே தான்பயனுண்டோ
சகத்தைப்பொய்யென்றுதெளிந் தாடாய்பாம்பே.

சகத்தனாதியென்றிடாது தானனாதியாற்
சமைந்ததெனவுரைப்பார்கள் சத்தையறியார்
மகத்துவனிலைகற்ப வன்மையல்லாது
மற்றும்வண்மையில்லையென் றாடாய்பாம்பே. ௧0௨

ஆயிரத்தெட்டிதழ்வீட்டி லமர்ந்தசித்தன்
அண்டமெல்லாநிறைந்திடு மற்புதசித்தன்
காயமில்லாதோங்கிவளர் காரணசித்தன்
கண்ணுளொளியானனென் றாடாய்பாம்பே. ௧0

நாற்பத்துமுக்கோணநிலை நாப்பணதாக
நாடுமக்கரச்சொரூப நாயகன்தனை
மேற்படுத்திக்கொண்டாலந்த மேலுலகெலா
மெல்லடிக்குத்தொண்டேயென் றாடாய்பாம்பே.

கண்டவர்களொருக்காலும் விண்டிடார்கள்
விண்டவர்களொருக்காலுங் கண்டிடார்கள்
கொண்டகோலமுள்ளவர்கள் கோணிலைகாணார்
கூத்தாடிகூத்தாடி யாடுபாம்பே. ௧0

ஆறுகலைக்குச்சுக்குள்ளே யாடுமொருவன்
அயல்வீடுபோகுமுன்னே யரண்கோலிக்கொள்
வேறுபட்டாலவன்றனை மீட்டலரிதே
மேவுமுன்னேவிடாதுகொண் டாடுபாம்பே. ௧0

எண்ணரியபுண்ணியங்க ளெல்லாஞ்செய்துமென்
ஏகனடிநெஞ்சமதி லெண்ணாவிடிலே
பண்ணரியதவப்பயன் பத்திஇல்லையேற்
பாழ்படுமென்றுதுணிந் தாடாய்பாம்பே. ௧0

எவ்வுலகுஞ்சொந்தமதா யெய்தும்பயனென்
எங்களாதிபதாம்புய மெண்ணுக்காலையில்
இவ்வுலகவாழ்வுதானு மின்றேவருமென்
றெண்ணிக்கர்த்தனடிநினைந் தாடாய்பாம்பே. க0அ

மனக்கோலங்கொண்டு மிகமனமகிழ்ந்து
மக்கண்மனைசுற்றத்தோடு மயங்கிநின்றாய்
பிணக்கோலங்கண்டுபின்னுந் துறவாவிட்டால்
பிறப்புக்கேதுணையென் றாடாய்பாம்பே. க0கூ

பிறப்பையுமிறப்பையு மறுத்துவிடயான்
பெருமருந்தொன்றுசொல்வேன் பெட்புடன்கேளர்
திறப்புடன்மனப்பூட்டுஞ் சிந்தைக்கதவும்
திறந்திடும்வகையறிந் தாடாய்பாம்பே. கக0

இறந்தவரைவரவ ரிஷ்டமானவர்
எய்துமவரிறந்தாரென் றெல்லவர்க்குஞ்சொல்
மறந்தவரொருவரென்றே மண்ணினுள்ளோர்
வகையறிந்திடவேநின் றாடாய்பாம்பே. ககக

நான்கடிச் செய்யுள்.

ஆகாரமுதலிலே பாம்பதாக
ஆனந்தவயலிலே படம்விரித்தே
ஊகாரமுதலிலே யொத்தொடுங்கி
ஓடிவகாரத்தி னுக்கைநீட்டிச்
சீகாரங்கிடந்ததோர் மந்திரத்தைச்
சித்தப்பிடாரனார் போதஞ்செய்ய
மாகாரப்பிறப்பையும் வேரறுத்து
மாயபந்தங்கடந்தோமென் றாடாய்பாம்பே.

தந்திரஞ்சொல்லுவார் தம்மையறியார்
தனிமந்திரஞ் சொல்லுவார் பொருளறியார்
மந்திரஞ்செபிப்பார்கள் வட்டவீட்டினுள்
மதிலினைச்சுற்றுவார் வாயல்காணார்

அந்தரஞ்சென்றுமே வேர்பிடுங்கி
அருளென்னுஞானத்தா லுண்டைசேர்த்தே
இந்தமருந்தினைத் தின்பீராகில்
இனிப்பிறப்பில்லையென் றாடாய்பாம்பே. கக௩

களிமண்ணிணலொரு கப்பல்சேர்த்தே
கனமானபாய்மரங் காணநாட்டி
அளிபுலந்தன்னையே சுக்கானாக்கி
அறிவென்னுமாதாரச் சீனிதூக்கி
வெளியென்னும்வட்டத்தே யுள்ளடக்கி
வேதாந்தக்கடலினை வெல்லவோட்டித்
தெளிவுறுஞானியா ரோட்டுங்கப்பல்
சீர்பாதஞ்சேர்ந்ததென் றாடாய்பாம்பே. கக௪

உள்ளத்துக்குள்ளே யுணரவேண்டும்
உள்ளும்புறம்பையி மறியவேண்டும்
மெள்ளக்கனலை யெழுப்பவேண்டும்
வீதிப்புனலிலே செலுத்தவேண்டும்
கள்ளப்புலனைக் கடிந்துவிட்டுக்
கண்ணுக்குமூக்குமேற்காணநின்று
தெள்ளுபரஞ்சோதி தன்னைத்தேடிச்
சீர்பாதங்கண்டோமென் றாடாய்பாம்பே. கக௫

ஓங்காரக்கம்பத்தி னுச்சிமேலே
உள்ளும்புறம்பையு மறியவேண்டும்
ஆங்காரக்கோபத்தை யறுத்துவிட்டே
ஆனந்தவெள்ளத்தைத் தாக்கிக்கொண்டே
சாங்காலமில்லாமற் றனுவுடனே
சட்டதிட்டமாகச்சேர்ந்து சாந்தமாகவே
தூங்காமற்தூங்கியே சுகமடைந்து
தொந்தோம்தொந்தோமென் றாடாய்பாம்பே. ()

விரகுடத்திலே பாம்படைப்போம்
 வேதாந்தவெளியிலே விட்டாட்டுவோம்
கரணங்களைப்பிடுங்கி யிரைகொடுப்போம்
 காலக்கடுவெளிநின் றூட்டுவிப்போம்
துரகந்தனிலேறித் தொல்லுலகெங்கும்
 சுற்றிவலம்வந்துனித்திய சூக்ஷங்கண்டும்
உரையற்றமந்திரஞ் சொல்லிமீட்போம்
 ஒருநான்கும்பெற்றோமென் றூடாய்பாம்பே. ()

காயக்குடத்திலே நின்றபாம்பைக்
 கருணைக்கடலிலே தியங்கவிட்டு
நேயச்சுழுமுனை நீடுபாய்ச்சி
 நித்யமானவஸ்துவை நிலைக்கநாடி
மாயப்பெருவெளி தன்னிலேறி
 மாசற்றபொருளினை வாய்க்கத்தேடி
ஆயத்துறைகடந் தப்பாற்பாழின்
 ஆனந்தஞ்சேர்ந்தோமென் றூடாய்பாம்பே. ௧௧௮

மூலத்தலத்திலே னின்றகருத்தை
 முற்றுஞ்சுழிமுனை தன்னிலூடே
மேலத்தலத்திலே விந்துவட்டம்
 மேலைவழியிலே மேவிவாழும்
பாலத்திதாய்க் கருணையினால்
 பரகதிஞான சொரூபமாகி
ஆலச்சயனத்து மாலுடனின்றே
 ஆனந்தஞ்சேர்ந்தோமென் றூடாய்பாம்பே. ௧௧௯

புலனைந்துவீதியில் வையாளிபுரம்
 புரவியெனுமனதை யொருமைப்படுத்தி
மலபந்தவுலகங் கடந்தாலே
 மன்னுகுருபாதத்தி னிலைநாடித்

தலமைந்துபூலோகங் கடந்ததாலே
சந்திரமண்டலங் கடந்ததாகும்
அலம்வந்துபூலோகக் கடலைநீக்கி
ஆனந்தமாகிநின் றாடாய்பாம்பே. கஉ௦

குருவென்னுமாசா னுருவெடுத்துக்
குறியானஞானந் துப்பாக்கியாக்கி
அருளென்னுமருளே யுண்டையாக்கி
ஆனந்தமாகவே யதைக்கடந்தே
மருளென்னுமாதர்மந் நெறிதொட்டு
வாங்காமலெரிந்திட நெட்டையிட்டு
பருவலைக்குள்ளே பட்டதென்றே
பற்றுணைபற்றிநின் றாடாய்பாம்பே. கஉக

கன்னான்குகையிலே காண்மறிப்போம்
கருமானுலையிலே தீமூட்டுவோம்
சொன்னார்தலையிலே பொன்னாக்குவோம்
சுறுதியருகல்வி யொப்பஞ்செய்வோம்
மின்னார்கள்பாசத்தை விட்டெறிப்போம்
மெய்ப்பொருட்குறிகண்டு விருப்படைவோம்
பன்னாதேபன்னாதே சும்மாவிரு
பராபரஞ்சேர்ந்தோமென் றாடாய்பாம்பே. கஉஉ

சாதிப்பிரிவிலே தீமூட்டுவோம்
சந்தவெளியினிற் கோல்னாட்டுவோம்
வீதிப்பிரிவினில் விளையாட்டுவோம்
வேண்டாமதனையி லுறவுசெய்வோம்
சோதித்துலாவியே தூங்கிவிடுவோம்
சுகமானபெண்ணையே சுகித்திருப்போம்
ஆதிப்பிர்மாக்க ளைந்துபேரும்
அறியார்களிதையென் றாடாய்பாம்பே. கஉ௩

நெட்டெழுத்ததனிலே நிலைபிடித்து
நீங்காவெழுத்திலே வாலைமுறுக்கி
விட்டவ்வெழுத்திலே படம்விரித்து
விண்ணின்வழியிலே மேவியாடிப்
பட்டவெழுத்தையும் பதிந்திருப்போம்
பன்னிரண்டாமெழுத்தினிற் பன்னிக்கூடித்
திட்டமுடனெமக்கரு டேசிகனார்தன்
சீர்பாதஞ்சேர்ந்தோமென் றாடாய்பாம்பே. கஉச

ஊசித்துளைக்குடத்தினிற் பாம்படைப்போ
முலகெலாஞ்சுற்றி யுலாவிவருவோம்
மாசுள்ளபிறவியை மறந்திருப்போம்
மனமொத்தவெளியிலே விட்டாட்டுவோம்
மாசுப்புனல்களை யிரைகொடுப்போம்
மனதுற்றஉச்சியி லேறியாடுவோம்
பேசுமெழுத்தையும் விழுங்கவிடுவோம்
பிறப்பிறப்பற்றோமென் றாடாய்பாம்பே. கஉரு

ஆணிக்குடத்திலே பாம்படைப்போம்
அக்கினிக்கோட்டைமே லேறப்பார்ப்போம்
மாணிக்கத்தூணின்மேல் விட்டாட்டுவோம்
மனம்வாக்குகாயத்தை யிரைகொடுப்போம்
நாணிக்கயிற்றையு மறுத்திடுவோம்
நமனற்றநாதன்பத நாடியேநிற்போம்
எணிப்படிவழிகண் டேறவிடுவோம்
யாருமிதையறியாரென் றாடாய்பாம்பே. கஉசு

வடக்குகிழக்குமாய் நூலிழைப்போம்
மற்றுஞ்சுழலிலே பாவுபூட்டுவோம்
நடக்கும்வழியிலே யுண்டைசேர்ப்போம்
நடவாவழியிலே புடவைநெய்வோம்

குடக்குக்கரையிலே கோல்போடுவோம்
கொய்ததையெங்குமே விற்றுவிடுவோம்
அடக்கியேகத்துள்ளே வைக்கவும்வல்லோம்
ஆதிபதங்கண்டோமென் றாடாய்பாம்பே. கஉஎ

சூத்திரக்குடத்திலே பாம்படைப்போம்
சுழுமுனைக்குள்ளே சுகித்திருப்போம்
பாத்திரங்கொண்டுமே பலியிரப்போம்
பத்தெட்டுமூன்று படிகடந்தோம்
ஊத்தைச்சடத்தினைப் புடமிடுவோம்
உளவனெமக்குநல் லுறுதிசொல்லப்
பாத்துரையிதன்மெய் பலிக்கவெண்ணிப்
பதனம்பதனமென் றாடுபாம்பே. கஉஅ

மவ்வக்குடத்திலே பாம்படைப்போம்
மணிவட்டவாசியை வாரியுண்போம்
பக்குவக்குடங்களைத் தள்ளிவிடுவோம்
வக்கிரசொர்ப்பனந் தாண்டிவிடுவோம்
மவ்வவெளியிலே விட்டாட்டுவோம்
பஞ்சகருவியைப் பலிகொடுப்போம்
சிவ்வுருவாகியே நின்றோமென்றே
சீர்பாதங்கண்டுதெளிந் தாடுபாம்பே. கஉகூ

பாம்பாட்டிசித்தர் பாடல்

முற்றிற்று.

Cmelg
8 11 87